

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Кюстендил, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова
Членове: Надя Сп. Георгиева
Мария Ст. Танева

при участието на секретаря Виолета Н. Здравкова
като разгледа докладваното от Йоланда М. Цекова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20211500600512 по описа за 2021 година

Производството по делото е по глава XXI НПК. Образувано е по ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА на частния тъжител ПЛ. СТ. АЛ., подадена чрез защитника му адв. Е.А. срещу оправдателна Присъда № 260056/28.07.2021 г. на ДНРС, постановена по НЧХД № 1293/2018 г. по описа на съда, с която е подсъдимия П. ИВ. Н., от гр. **** е признат за невиновен и е оправдан за извършено престъпление по чл. 148 ал. 2 във вр. с ал.1 т.2 вр. с чл.147 ал.1 НК и е отхвърлен гражданския иск за неимуществени вреди в размер на **** лв.. Релевиращи са оплакванията за нарушение на материалния и процесуалния закони, изразяващи се в неправилна преценка на доказателствата от съда, което е довело до погрешния извод за липса на престъпление, с позоваване на отделните точки в писмото на подсъдимия и че цитираните решения на ЕСПЧ са произволни и несъответни на процесния казус. Моли се за отмяна на оправдателната присъда и постановяване на нова осъдителна присъда с уважаване на гражданския иск. Претендират се и разноските за двете съдебни инстанции. Доказателствени искания в жалбата не са направени.

Въз основа на подадена от адв.А. молба/на л.19 от делото/ делото беше отложено за постигане на спогодба между страните, но очевидно такава не е постигната.

В последното с.з. повереникът на частния тъжител адв.Е.А. не се яви, не се яви и жалбоподателят - частният тъжител П.А..

Защитникът на подсъдимия П.Н. – адв.Б.Б. от АК Перник изрази становище за

потвърждаване на I-инстанционния съдебен акт като правилен и законосъобразен, тъй като доводите в жалбата са голословни и не намират подкрепа в доказателствения материал. Доводите за недоказаност на деянието по пунктове 1 и 2 на частното обвинение са опровергани от представените решения на СпНС и АСпНС и на на ВКС - че са отклонени средства в размер на *** лв. за ремонти на хижа**** и на подстанция****. Но делото е върнато от ВКС на АСпНС заради това, че не се касае за малозначителност на деянието, като е безспорно, че има извършено престъпление. За обвинението по т.3 – за закупения „**** – също са представени пред I-инстанционния съд безспорни доказателства за действително извършено нарушение от частния тъжител като кмет на община Радомир. Наказателното постановление срещу кмета за това нарушение е отменено само на формално основание, като изрично в мотивите на I-инстанционното решение правилно е отразено, че има извършено нарушение. Потвърждение на този извод е представените от защитата писмени доказателства – постановление на Окръжна прокуратура и акт на АДФК, където е посочено, че има извършени финансови нарушения. Във връзка с твърдението за извършено залесяване и усвояване на около *** лв.европейски средства отново е извършено престъпление, видно от представените от ДФ“Земеделие“ доказателства, че са налице данни за опит за измама с европейски средства. По отношение на проваления проект за т.нар.“воден цикъл“ за **** лв. също са представени писмени и гласни доказателства защо не са усвоени от община ***** тези средства. Предвид всичко изложено адв.Б. счита, че от обективна страна няма извършено престъпление по чл.148 ал.1 т.2 и т.3 във вр. с чл.147 ал.1 НК. Не е налице и субективния елемент на престъплението, тъй като подсъдимият е съзнавал, че има извършени престъпления и е изложил това добросъвестно в отворено писмо до бившия министър-председател на Р България и това правилно е обсъдено на фона на европейската практика от I-инстанционния съд. Претендират се разноските за въззивната инстанция.

КНОС, след преценяване на доводите и възраженията на страните и след обсъждане на събраните по делото доказателства, в рамките на предвидените му по чл. 313 и сл. НПК правомощия, намери жалбата за допустима като подадена в законовия срок и от надлежна страна, но за неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваната присъда подсъдимия П. ИВ. Н. е признат за невиновен в това, че чрез публикуване в печатно произведение или по друг начин/ в.*****/ в публикацията си от *** г. и в интернет сайта „****“ на 26.06.2018 г. на „отворено писмо“ от 25.06.2018 г., адресирано до министър-председателя на Р България Б. Б. чрез медиите на Р България, е разгласил позорно обстоятелство за ПЛ. СТ. АЛ./определил го е като корумпиран, недобросъвестен, с липса на морал/ и му е приписал различни престъпления/ корупция, злоупотреба с български и европейски фондове, кражба/, извършени от него в качеството му на длъжностно лице-кмет на община**** при и по повод изпълнение на службата му и на основание чл.304 НПК е оправдан по повдигнатото му частно обвинение за престъпление по чл.148 ал.2 предл.І във вр. с чл.148 ал.1 т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.147 ал.1 НК. Отхвърлен е с присъдата и предявения от частния тъжител П.А. граждански иск с пр.осн.чл.45 ЗЗД за сумата от ****

лв. С присъдата частния тъжител е осъден да заплати и разносните по делото на подсъдимия в размер на ***** лв.

Районният съд обосновано, детайлно и задълбочено е изяснил фактическата обстановка по делото, която въззивният съд намира за правилно установена и не намира основание да я преповтаря в пълнота, като ще изложи допълнителни релевантни нейни детайли..

Частното обвинение, повдигнато с тъжбата на П.А., кмет на гр*** от 2015 г., срещу подсъдимия П. ИВ. Н., е в 2 насоки:

че чрез публикуване в печатно произведение –в.“*****“ в публикация от 25.06.2018 г. и по друг начин – в интернет сайта“*****“ на 28.06.2018 г., е публикувал „Отворено писмо“ до министър-председателя на Р България Б= Б= чрез медиите в Р България:

= е разгласил позорно обстоятелство за тъжителя П.А./ че е корумпиран, недобросъвестен и с липса на морал;

= приписал му е различни престъпления/корупция, злоупотреба с български и европейски фондове, кражба/, извършени от него в качеството му на длъжностно лице по см.на чл.93 т.1 НК – кмет на община *****.

Първото деяние, описано в писмото на подсъдимия, е неизвършен ремонт на пътя Радомир-хижа“Орлите“ на стойност 20 000 лв., като парите са отчетени и усвоени, но ремонтът не е извършен.

Второто деяние е аналогично – неизвършен ремонт на пътя *****- ***** до подстанцията „*****“ на стойност ***** лв., като парите са отчетени и усвоени.

Тъй като за тези две деяния е имало и сигнал до прокуратурата, е било проведено разследване и е било образувано НОХД № 1221/2018 г. пред СпНС- София по внесен ОА срещу П.А. за престъпление по чл.254 а ал.2 във вр. с ал.1 НК/вж л.59 от делото на ДнРС/. В мотивите на присъдата е прието, че частният тъжител П.А. е извършил престъпление по чл.254 а ал.1 от НК, но деянието не било престъпно, понеже разкрива изключително занижена степен на обществена опасност и на основание чл.9 ал.2 НК поради малозначителността му А. е оправдан. Тази присъда е било потвърдена от АСпНС с Решение № 40/10.10.2019 г. по ВНОХД № 209/2019 г. Решението на АСпНС обаче е протестирано пред ВКС и с Решение № 261/19.02.2020 г. по н.д.№ 1126/2019 г. на ВКС, П н.о/ вж л.210-212 от делото на ДнРС/ въззивното решение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане на въззивната инстанция с посочване в мотивите му, че доказателственият анализ на въззивната инстанция не удовлетворява процесуалния стандарт на чл.13 и 14 НПК, тъй като доказателственият анализ е фрагментарен и едностранчив. А това обуславя предпоставките на чл.348 ал.1 т.2 във вр. с чл.348 ал.3 т.1 НПК, като е посочено, че значителността на обществената опасност на инкриминираното деяние подлежи на повторно осмисляне от въззивния състав в контекста на последвалото неправомерно разпореждане със средства с целево предназначение.

Следващото описано в отвореното писмо деяние е за закупено през второто полугодие на 2015 г.спортно съоръжение - балон на стойност *** лв., втора употреба. Това съоръжение е

било закупено няколко години по-рано от фирмата-продавач „****“ – София за *** лв., като то било напълно амортизирано и било монтирано 2 месеца преди приключване на обществената поръчка, поради което РДНСК Перник разпоредила това съоръжение да бъде премахнато. Тъй като тъжителят А. като кмет не изпълнил разпореждането на РДНСК за премахване на незаконен строеж, било издадено НП № ****/6.12.2017 г. С последното е наложено наказание“глоба“ в размер на 1000 лв.на основание чл.232 ал.1 т.3 пр.III ЗУТ на П.А., като кмет на община ****. Наказателното постановление е обжалвано пред Районен съд-*** и с Решение № 57/20.04.2018 г. на този съд, постановено по НАХД № 15/2018 г./ на л.123-125 от делото на ДнРС/ наказателното постановление е отменено поради допуснато съществено процесуално нарушение в административно-наказателната процедура – посочване само на санкционната норма на ЗУТ, без да е посочена материално-правната норма, ангажираща административно-наказателна отговорност. В мотивите на решението си съдът е приел, че в качеството си на кмет тъжителят А. е реализирал състава на административното нарушение на чл.221 ал.4 ЗУТ. Това решение е оставено в сила с Решение № 273/25.06.2018 г. на АдмС – гр. Перник.

Следващото описано в писмото деяние на тъжителя като кмет е злоупотреба с европейски средства във връзка с Договор № 137/13.07.2014 г. с предмет“Първоначално залесяване на неземеделска земя и поддържане на създадените горски култури“, по който договор са изплатени на община Радомир от ДФЗ парични средства в размер на **** лв. Кметът отчел, че е извършено залесяването и проекта е изпълнен в пълен обем. По постъпил Сигнал от общински съветници/ на л.110-от делото на ДнРС/от 10.04.2018 г. до: Специализираната прокуратура, ДАНС и МЗХ за неправомерно усвояване на европейски средства относно“изпълнен“ проект от община ****. Била извършена проверка от ДФ“Земеделие“ и била изготвена Докладна записка от директора на дирекция“ПИ“ / на л.137-141 от делото на ДнРС/, в която въпреки уклончивите констатации за невъзможност от произнасяне по същество е посочено като краен извод, че идеята за тази инвестиция е опорочена с мнение на независим лицензиран лесовъд , посетил мястото и е прието, че са налице явни данни за възможен опит за измама с европейски средства по посочения договор по мярка 223,т.е че има злоупотреба. Затова е предложено и е бил изготвен Сигнал от директора на ДФ“Земеделие“ до Специализираната прокуратура за случая/вж л.132-136 от делото на ДнРС/.

Петото последно описано деяние в писмото на подсъдимия е провален проект от тъжителя А. по ОПОС за *** лв. за подмяна на водопровод, канализация и пречиствателна станция на гр.**** по спечелен проект от 2011 г. от предишния кмет на града К. С., като ненужно е извършвал нови процедури, вместо да продължи извършените такива по изпълнението на проекта от неговия предшественик. Тръжните процедури били готови през м.септември 2011 г., но предишният кмет преценил, че е редно да стартира проекта след изборите, които обаче били спечелени от А. като кандидат на ПП“ГЕРБ“.

През м.март 2012 г. А. освободил стария екип и започнал преработване на тръжните процедури – обществени поръчки по съответните дейности, които вече били минали на контрол пред Агенцията за обществени поръчки и оперативна програма“Околна среда“. А. обявил нови обществени поръчки, които били обжалвани, което предизвикало забава от 1

година, докато се стигне до същността на поръчките, както били направени от предшественика на А.. Едва след това стартирали новите обществени поръчки, които също били обжалвани и от което било загубено още време. Стигнало се до изработване на работен проект, предаден в общината, но като краен резултат през м. март 2016 г. МОСВ прекратило проекта, от който бил реализиран само първият етап – прединвестиционно проучване и работен проект, без да е стартиран като строителство и са усвоени само **** лв. от отпуснатите **** лв. От гласните доказателства - показанията на св.Т., както и от представеното решение на ОбС –Радомир е установено, че водният цикъл за община **** е на 100% провален по вина на ръководството на общината, чийто кмет е тъжителят А. и градът е на воден режим, община *** няма пречиствателна станция - ползва остаряла такава на завода за тежко машиностроене, а течовете на питейна вода стигат до 70%. На настоящия етап според св.Т. проектът не може да бъде изпълнен, тъй като общините нямат право да кандидатстват повече по тази програма, а водопроводната и канализационната мрежа няма как да се ремонтират със средства на В и К дружеството поради високата стойност на тези дейности.

Съдът е приел за установена горната фактическа обстановка от описаните в хода на изложението писмени и гласни доказателства, които са непротиворечиви и са взаимнодопълващи се. Преценени в тяхната цялост, правилно е прието, че те установяват по безпротиворечив начин възприетата от съда фактическа обстановка, от която е формиран законосъобразния правен извод за несъставомерност на частното обвинение от неговата обективна и субективна страна.

Споделят се от настоящия състав правните съображения на I-инстанционния съд, че за да е съставомерно от обективна страна престъплението „клевета“ по чл.147 НК, трябва да е налице твърдение за съществуването на конкретен факт/или факти/, свързани с личността на пострадалия, относими към личния му или професионален живот и да е възможно от формулировката му извършване на проверка за истинността на тези факти. Според формулировката на чл.147 НК престъплението „клевета“ по основния си състав може да се извърши в две форми – чрез разгласяване на позорно обстоятелство или чрез приписване на престъпление. В настоящия случай се поддържа разгласяване на позорни обстоятелства - че тъжителят е корумпиран, недобросъвестен, с липса на морал.

Квалифицираните случаи на клевета са уредени в чл.148 ал.2 във вр. с ал.1 НК. В случая правната квалификация на процесното престъпление в двете му разновидности правилно е възприета по квалифицирания състав на чл.148 ал.2 във вр. с чл. 148 ал.1 т.2 и т.3 и във вр. с чл.147 ал.1 НК, тъй като, видно от тъжбата, се претендира клеветата да е нанесена публично и на представител на обществеността, понеже приписваните престъпления се твърди да са извършени от тъжителя в качеството му на кмет на община Радомир при и по повод изпълнение на тези му задължения.

От възприетата фактическа обстановка се установява по неоспорим начин, че разгласените позорни обстоятелства – че тъжителят е корумпиран, недобросъвестен и с липса на морал – освен че са конкретни са и истински. Истински са и фактите, сочещи на извършени

престъпления корупция, злоупотреба с европейски фондове и кражба.

Установи се, че пътят ****-хижа“****“ на стойност *** лв. и пътят *** - с.*** на стойност *** лв. в действителност не са ремонтирани, но посочените парични средства са усвоени и отчетени като извършен ремонт от община ****, чийто кмет е бил тържителят, и така е заблудено съответното министерство и гражданите. А че има извършено престъпление от тържителя П.А. по чл.254 а НК относно тези ремонти, е установено от приложените решения на СпНС, АСпНС и ВКС, подробно анализирани по-горе в настоящото решение.

Истински са и фактите относно закупеното спортно съоръжение балон за неоправдано високата цена от **** лв., което не е годно да служи по предназначение и затова е издадено предписаните, а впоследствие и НП срещу тържителя А. като кмет на общината за премахването му, което той не е изпълнил и с това е извършил нарушение по чл. 221 ал.4 ЗУТ. Последният факт на извършване на нарушението е изрично посочен в решението на РС - Радомир, а постановлението е отменено на формално основание, което подробно се посочи по-горе в решението.

Отразеното в писмото на подсъдимия за злоупотреба с европейски средства от тържителя като кмет на община *** също се оказва, че е истина. И този факт е установен от група общински съветници от ОбС – ****, които са написали сигнала до ДФ“Земеделие“ и до Специализираната прокуратура **на 10.04. 2018 г.**, т.е. *преди още тържителят да публикува писмото си до министър-председателя*. Както се посочи вече, след извършена проверка от ДФ“Земеделие“ по проверка на подадения сигнал е изготвена Докладна записка от директора на дирекция“ПИ“ към ДФ“Земеделие“/ *на л.137-141 от делото на ДнРС*/, в която е посочено като краен извод, че идеята за тази инвестиция е опорочена с мнение на независим лицензиран лесовъд, посетил мястото и е прието, че са налице явни данни за възможен **опит за измама с европейски средства по посочения договор по мярка 223, т.е. че има злоупотреба**, за което е сезирана и Специализираната прокуратура от ДФ“Земеделие“.

Истински е и факта на описаното в писмото на подсъдимия и необяснимо за съда и за обикновената житейска логика проваляне на водния цикъл от тържителя А. като кмет на община ****, който след избирането му през 2011 г. за кмет вместо да продължи действията по реализиране на спечеления от неговия предшественик проект на стойност **** лв. за изграждане на водопровод, канализация и пречиствателна станция, започва всички процедури отначало, което предизвиква забавяне в реализацията на проекта, обвързан със срок, и през м.март 2016 г. проектът е прекратен, при усвоени едва *** лв. В резултат на това гр.***р продължава да е на воден режим, с неподменено водоснабдяване и канализация и без пречиствателна станция, както и с огромни загуби на питейна вода.

Законосъобразно предвид така установеното е приетото от районния съд, че така разгласените горепосочени обстоятелства за тържителя от подсъдимия не са позорящи и не представляват приписване на престъпление, тъй като всички изнесени факти се доказва по несъмнен начин, че са истински.

Престъплението е несъставомерно и откъм субективната му страна, защото подсъдимият, като е разпространил въпросното писмо във в.“****“ и в посочения интернет сайт, не е целял

да оклевети подсъдимия и да му припише престъпление. Той е съзнавал, че изложеното в писмото отговаря на истината и като е описал добросъвестно процесните факти в писмото си, той е действал като загрижен за града си и околностите му гражданин. А за да е съставомерно престъплението по чл.148 ал.2 НК от субективна страна, е необходимо деецът да съзнава, че разпространените по начините в т.2 и т.3 на чл.148 ал.1 НК позорни обстоятелства и клеветнически твърдения не са истина, но въпреки това ги разгласява с цел да компрометира лицето, за което те се отнасят. А това категорично не се установи по настоящото дело.

В тази връзка съдът споделя изложеното от I-инстанционния съд в мотивите му относно европейска практика и решения на конституционния съд, които гарантират и защитават свободата на отстояване на мнение, независимо от съдържанието му, но в рамките, очертани от чл.10§ 2 от ЕКПЧОС и чл.39 от Конституцията на Р България.

Поради обективната и субективна несъставомерност на частното обвинение съдът законосъобразно и обосновано е признал подсъдимия за невиновен и го е оправдал по това обвинение.

Законосъобразно е отхвърлен като неоснователен гражданския иск за претърпени от престъплението неимуществени вреди в размер на *** лв.от тъжителя, изразили се в засегната чест, достойнство и добро име. Тук липсва най-съществения елемент на непозволеното увреждане - извършено противоправно деяние, което обезсмисля обсъждане на останалите елементи от фактическия му състав.

На основание чл.190 ал.1 НПК законосъобразно разностите на подсъдимия в размер на 1500 лв. са възложени на частния тъжител.

С горното изложение съдът даде отговор защо намира за неоснователни **ДОВОДИТЕ ВЪВ ВЪЗВИВНАТА ЖАЛБА** и допълнението към нея за постановяване на осъдителна присъда. Въпреки това следва изрично да се посочи и следното: С позоваването на решенията на специализирания съд и ВКС нито районният, нито окръжният съд нарушават презумпцията за невиновност, защото в настоящото производство се прави преценка само на истинността на обвинителните факти, които по вече посочените съображения се доказва да са истински. Динамиката на законодателството в сферата на управление на общинските средства и правомощията на кметовете не е предмет на настоящото дело. Предмет на него са само описаните в писмото на подсъдимия факти. Относно закупения "балон" двете съдебни инстанции се позовават на неефективността на закупеното негодно за употреба по предназначение съоръжение и именно този факт е безспорно доказан по делото с решението на РДНСК за премахването му, като в съдебното решение по този казус е прието наличие на извършено административно нарушение по чл.232 ал.4 ЗУТ. Решението като съдебен акт не е породило правни последици поради отмяната на НП на формално основание, но те се ползва с обвързваща сила на неговите мотиви за извършено нарушение на чл.221 ал.4 ЗУТ и обосновава истинността на изнесения от подсъдимия факт за неефективността на това спортно съоръжение и похарчени безцелно немалко средства -**** лв.

Некоректно е твърдението в жалбата, че съдът възприел виновно поведение на частния

тъжител относно злоупотреба с европейски средства. И двете съдебни инстанции приемат, че изнесените факти относно злоупотреба с отпуснатите европейски средства в размер на ***лв. за залесяване по европейска програма са истина, като се позовават на констатациите в докладната записка и в сигнала на ДФ“Земеделие“ до Специализираната прокуратура, както и на свидетелските показания.

Неоснователни са и възраженията в жалбата относно водния цикъл. И това е така, защото са представени достатъчно писмени доказателства, удостоверяващи състоянието на спечеления проект допреди встъпването на тъжителя като кмет на община ***. Всяка администрация има правото и възможността да предлага свои решения, както е посочено в жалбата. Но е много важно според съда при предлагането на такива нови решения на новоизбрана власт, особено когато се отнася до спечелени проекти с европейско финансиране, много внимателно да се преценява ефективността и времевото изпълнение на тези решения, с оглед точното спазване сроковете за изпълнение на вече спечелен проект. А в случая не е направено именно това. Тъжителят е започнал всичко отначало - с възлагане на нови обществени поръчки, като е елиминирал вече проведените от предишния кмет на общината, без това да е било необходимо. А това е забавило процедурата по реализация на проекта със значително европейско финансиране - ***лв. и след изтичане срока на проекта той е прекратен от МОСВ. И резултатът, който се посочи по-горе, е изключително негативен за гражданите на гр.***. А какво точно е било поведението на тъжителя и какви са били неговите действия в изпълнение на новите му управленски решения относно водния цикъл, е изяснено от горепосочените гласни и писмени доказателства и именно това мотивира и въззивният съд да приеме истинността на посоченото относно водния цикъл като част от частното обвинение и неговата несъставомерност.

В заключение и в отговор на повереника адв.А. следва да се посочи, че I-инстанционният съд е извършил законосъобразен и обоснован детайлен анализ на непротиворечивите и взаимнодопълващи се доказателства, както изисква разпоредбата на чл.305 ал.3 НПК и извода му за несъставомерност на частното обвинение е правилен и законосъобразен.

При служебната проверка на присъдата не се откриха други основания извън сочените в жалбата за нейната отмяна и постановяване на друг правен резултат. Като правилна и законосъобразна обжалваната присъда следва да се потвърди.

Поради неоснователността на въззивната жалба на тъжителя на основание чл.190 ал.1 изр.ІІ-ро НК на подсъдимия следва да се присъдят разноските му за въззивното производство в размер на 400 лв.

Предвид изложеното и на основание чл.338 НПК, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА оправдателна Присъда № 260056/28.07.2021 г. на Дупнишкия районен съд, постановена по НЧХД № 1293/2018 г. по описа на съда.

ОСЪЖДА ПЛ. СТ. АЛ., ЕГН *****, от гр. ***, ул.“****“ бл. ***ап.*** да заплати на П. ИВ. Н., ЕГН *****, ул.“****“ бл.** ет.*** ап.*** сумата от ****лв., представляваща разноските му за въззивното производство.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____